

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס מ'ש'לים

גבור מלחמה

ממשל זה לומדים אנו חיזוק גדול לענין המחשבות זרות שבאות
בתוך התפלה.

לייזר התאמץ לקום לתפלה, הזדרז לטבל במקוה, נעמד עם סדור
והתפלל בקול ובכונה. אך אחר שאמר ברכות, מחשבתו טסה כמו
מטוס, והתחיל לחשב על מה שהיה אתמול ויהיה מחר ולדמיון
דמיונות. הוא שכח לגמרי שעכשו אמצע התפלה.

תוך כדי מחשבותיו נזכר שהוא באמצע להתפלל. לייזר התחזק
והמשיך להתפלל בקול רם ובכונה. אך זה קרה כמה פעמים. לייזר
הבין שהמחשבות האלו הם כמו האורבים של המלחמה שלא
נותנים לעבר ומפריעים בדרך.

אך אם ממשיכים להתפלל ולהשתדל לכון, ולא לשים לב אליהם,
זה מנצח אותם לאט לאט ומחליש את כחם. אפלו כשיש מפעם
לפעם מחשבות זרות ומפריעות ומבלבלות. זה כמו שעוברים בין
הרוצחים ללא פחד, ותוך כדי נחמך להם ידים או רגלים ודוחפים
אותם.

נתחזק תמיד לא לפחד ממחשבות זרות, נשתדל לכון
בתפלה ככל שאפשר, ונדע שכה אנו מנצחים את
היצר הרע ששולח לנו מחשבות זרות.

(ע"פ ליקו"מ ח"ב קכ"ב)

רוצחים ומחבלים מסכנים עמדו באמצע דרך היציאה
מהמדינה. מקלות וגרזנים, חצים ואבנים בידיהם. פניהם
מלאות אכזריות שנאה ורציחה.

הם מונעים את האנשים מלעבר, מפריעים מציקים
ומסכנים.

אלא שלפתע חבורת אנשים גבורים קמו במלא עז וחזק,
וקראו לכלם בחכמה ובתבונה:

אין לנו מה לפחד! אין לנו מה לחשוש! אנו נעבר בקל מצב
ובכל אופן! נלך בדרך הרגילה כמו תמיד על אף שהם
עומדים שם. לא נשים לב אליהם ונעבר ביניהם בלי פחד.

בדרך הלוכנו כשנעבר ביניהם, ממילא יקרה שהם ידחפו.
כה בודאי נצליח להחליש כחם, וינזקו עוד ועוד. משום
שעצם המעבר ביניהם בעז ללא פחד ומורא יגרם שיחתכו
להם הידים או ישברו להם הרגלים או יפלו על הארץ.

רק כה מחלישים ומסלקים אותם וזה בעצמו כבר נצחון
והצלחה, משום שבעת שעוברים דרכם כבר מזיקים
ומחלישים ומנצחים אותם...

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹת קַדְמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י"ג - מִשְׁבְּעָה בְּעֵטְלֶעֶרֶס (5)

שִׁיכְנָסוּ בְּאֲזְנֵי הַחֲסָרוֹן שְׁלָהֶם. כִּי אֲנִי חַי חַיִּים
טוֹבִים שְׂאִין בְּהֶם שׁוֹם חֲסָרוֹן.

וַיֵּשׁ לִי הַסְכָּמָה עַל זֶה שְׂאֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים,
מִן הַמְדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת. וְחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ
הוּא, שְׁהִיָּה אוֹכֵל לֶחֶם וְשׁוֹתָה מַיִם. (וְסִפֵּר
לָהֶם): כִּי יֵשׁ מְדִינָה שְׂיֵשׁ בָּהּ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל,
שְׂיֵשׁ לָהֶם אוֹצְרוֹת גְּדוֹלִים.

פַּעַם אַחַת נִתְקַבְּצוּ. וְהִתְחִיל כָּל אֶחָד
לְהִתְפָּאֵר עִם חַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ, אֵיךְ הוּא חַי
חַיִּים טוֹבִים,

וְכֵן סִפֵּר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִסֵּדֵר הַחַיִּים טוֹבִים
שְׁלוֹ. וְעֲנִיתִי וְאָמַרְתִּי לָהֶם. אֲנִי חַי חַיִּים
טוֹבִים, שֶׁהֵם טוֹבִים יוֹתֵר מִחַיִּים טוֹבִים
שְׁלָכֶם. וְהָא רְאִיָּה, כִּי אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים
טוֹבִים, אֲרָאָה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אֶת מְדִינָה
פְּלוֹנִית.

הָיִיתָ שְׂיֵשׁ מְדִינָה שְׁהִיָּה לָהֶם גֵּן. וְהָיָה בְּאוֹתוֹ
הַגֵּן פְּרוֹת, שְׁהִיָּה לָהֶם כָּל מִינֵי טְעָמִים
שְׁבָעוּלָם. גַּם הָיָה שָׁם כָּל מִינֵי רִיחוֹת
שְׁבָעוּלָם, גַּם הָיוּ שָׁם כָּל מִינֵי מְרָאָה כָּל

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל שְׁבַעַת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה, חָזְרוּ
וְזָכְרוּ הַזּוּג הַזֶּה אֶת הַבְּעֵטְלִיר הַשְּׁנִי. הֵינּוּ
הַחֲרַשׁ שֶׁהִחְיָה אוֹתָם וְנָתַן לָהֶם לֶחֶם. וְהָיוּ
בוֹכִים וּמִתְגַּעְגְּעִים: אֵיךְ לוֹקְחִין לְכָאן אֶת
אוֹתוֹ הַבְּעֵטְלִיר הַחֲרַשׁ שֶׁהִחְיָה אוֹתָנוּ,
כִּנְ"ל? בְּתוֹךְ שֶׁהָיוּ מִתְגַּעְגְּעִים אַחֲרָיו, וְהִנֵּה
הוּא בָּא,

וְאָמַר הַנְּנִי! וְנִפְּל עֲלֵיהֶם, וְנִשֵּׁק אוֹתָם,
וְאָמַר לָהֶם: עֲתָה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה שְׁתִּהְיוּ
כְּמוֹנִי, שְׁתִּחְיוּ חַיִּים טוֹבִים כְּמוֹנִי. כִּי בְּתַחֲלָה
בִּרְכִיתִי אֶתְכֶם בְּזֶה, וְעֲתָה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים
טוֹבִים שְׁלִי, בְּמִתְנָה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה.

וְאַתֶּם סוֹבְרִים שְׂאֲנִי חֲרַשׁ? אֵין אֲנִי חֲרַשׁ
כָּלְל! רַק שְׁפָל הָעוֹלָם כֵּלּוּ אֵינוֹ עוֹלָה אֲצִלִּי
לְכָלוּם, שְׂאֲשִׁמַּע הַחֲסָרוֹן שְׁלָהֶם. כִּי כָּל
הַקּוֹלוֹת, כָּלֶם הֵם מִן חֲסָרוֹנוֹת. כִּי כָּל אֶחָד
וְאֶחָד צוֹעֵק עַל חֲסָרוֹנוֹ. וְאֶפְלוּ כָּל הַשְּׂמֻחוֹת
שְׁבָעוּלָם, כָּלֶם הֵם רַק מִחֲמַת הַחֲסָרוֹן,
שְׂשִׁמַּח עַל הַחֲסָרוֹן שֶׁחָסַר לוֹ וְנִתְמַלָּא.
וְאֲצִלִּי, כָּל הָעוֹלָם כֵּלּוּ אֵינוֹ עוֹלָה לְכָלוּם,

הַגִּנִּין וְכָל "הַקְּוֹיֵאטִין" שֶׁבְּעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה שָׁם בְּאוֹתוֹ הַגֵּן.
וְהָיָה עַל הַגֵּן גִּנְנֵי אֶחָד (שְׁקוֹרִין אֶגְרָאדְנִיק). וְהָיוּ בְּנֵי אוֹתוֹ הַמְּדִינָה חַיִּים חַיִּים טוֹבִים עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַגֵּן.

וְנֶאֱבַד שָׁם הַגִּנְנֵי. וְכָל מָה שֶׁהָיָה שָׁם בְּאוֹתוֹ הַגֵּן, בְּוֹדָאֵי מְכָרָח לְהָיוֹת כְּלָה וְנִפְסָד, מֵאַחַר שֶׁאִין שָׁם הַמְּמֻנָה, דְּהִינּוּ הַגִּנְנֵי. אָבֵל אַף עַל פִּי כֵן הָיוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת מִן הַסְּפִיחִים שֶׁבַּגֵּן.
וּבֹא עֲלֵיהֶם מְלֹךְ אֶכְזָר עַל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וְלֹא הָיָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָהֶם דָּבָר. וְהָלַךְ וְקִלְקַל אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁהָיָה לָהֶם מִן הַגֵּן. וְלֹא שֶׁקִּלְקַל אֶת הַגֵּן. רַק שֶׁהִשְׁאִיר שָׁם בְּאוֹתָהּ הַמְּדִינָה שְׁלֹשׁ כְּתוֹת עֲבָדִים, וְצוּהָ עֲלֵיהֶם שֶׁיַּעֲשׂוּ מַה שֶׁפִּקֵּד עֲלֵיהֶם. וְעַל יְדֵי זֶה קִלְקַלוּ אֶת הַטַּעַם. שֶׁעַל יְדֵי מָה שֶׁעֲשׂוּ שָׁם, כָּל מִי שֶׁיִּרְצֶה לְטַעַם

אֵיזָה טַעַם יְהִיָּה טַעַם נְבִלָה. וְכֵן קִלְקַלוּ אֶת הָרִית. שֶׁכָּל הָרִיחוֹת, יְהִיָּה לָהֶם רִיחַ חֲלִבָּנָה. וְכֵן קִלְקַלוּ אֶת הַמְּרָאָה, שֶׁהַחֲשִׁיכוּ אֶת הָעֵינַיִם כְּאִלוֹ יֵשׁ עֵנָנִים וְעָבִים. (הַכֹּל עַל יְדֵי מָה שֶׁעֲשׂוּ שָׁם, כְּאִשֶּׁר צוּהָ עֲלֵיהֶם מְלֹךְ הָאֶכְזָר כַּנִּל)

וְעַתָּה, אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֶרְאֶה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם. וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם (כָּל זֶה דְּבַרִי הַחֲרַשׁ הַנִּל) שֶׁאִם לֹא תוֹשִׁיעוּ אוֹתָם, יוּכְלוּ הַקִּלְקוּלִים הַנִּל שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה לְהִזִּיק לָכֶם גַּם־כֵּן.

וְהִלְכוּ הָעֲשִׂירִים הַנִּל אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה, וְגַם אֲנִי הִלְכְתִּי עִמָּהֶם. וְגַם בְּדֶרֶךְ הַלּוּכִם הָיוּ חַיִּים גַּם־כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ, כִּי הָיוּ לָהֶם אוֹצְרוֹת כַּנִּל.

כְּשֶׁבָּאוּ סְמוּךְ לְהַמְּדִינָה, הִתְחִיל לְהִתְקַלְקַל גַּם אֶצְלָם הַטַּעַם וְשָׂאָר הַדְּבָרִים, וְהִרְגִּישׁוּ בְּעֶצְמָם שֶׁנִּתְקַלְקַל אֶצְלָם. וְאִמְרַתִּי לָהֶם: אִם עַתָּה, שֶׁעַדִּין לֹא נִכְנַסְתֶּם אֶצְלָם, כְּבָר נִתְקַלְקַל אֶצְלָכֶם הַטַּעַם וְכוּ', וְאִיךְ יְהִיָּה אִם תִּכְנַסוּ לְשָׁם? וּמִכָּל שְׂכָן אִיךְ תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם.

וְלִקְחַתִּי לָחֶם שְׁלִי וּמִמֵּי שְׁלִי, וְנָתַתִּי לָהֶם. וְהִרְגִּישׁוּ בְּלָחֶם וּמִמֵּי שְׁלִי כָּל הַטַּעַמִּים, (וְכָל הָרִיחוֹת וְכוּ') וְנָתַתִּקֵּן מַה שֶׁנִּתְקַלְקַל אֶצְלָם.

שאלות לחידודא

בחן 38 אר:

מעשה י"ג משבעה בעטלערס (5)

ה. מה היה למדינה על ידי אותו הגן שהיה במדינה?

- חיים ארוכים
- חיים טובים
- שתי התשובות נכונות

ו. מה עשה המלך האכזר לבני המדינה שיש בו הגן?

- קלקל את הגן
- קלקל את החיים טובים שלהם
- שתי התשובות נכונות

ז. מה קרה לעשירים כשבאו סמוך להמדינה הנ"ל?

- זרקו את כספם
- התקלקל הטעם ושאר הדברים
- התחילו לצעוק

ח. האם למדת את המעשה השבוע?

- כן
- לא
- חלק

א. מה היה החיים טובים של בעטלער החרש?

- שהיה מטייל הרבה
- שהיה אוכל לחם ושותה מים
- שהיה אוכל בשר ודגים וכל מטעמים

ב. בהמשך המעשה: מה נעשה לעשירים כשאלו הלאים והמים של הבעטלער החרש?

- הרגישו כל הטעמים כל הריחות
- נתתקן הטעם ושאר הדברים שנתקלקל אלסם
- שתי התשובות נכונות

ג. עם מה התפארו העשירים של המדינה שיש בו עשירות גדול?

- שיש להם הרבה עשירות
- שיש להם חיים ארוכים
- שיש להם חיים טובים

ד. מה היה באותו הגן במדינה פלוגית?

- פירות שהיה להם כל מיני טעמים שבעולם
- כל מיני ריחות ומראה שבעולם
- שתי התשובות נכונות

בעומק המעשה

באיזה יום סיפר רבינו את המעשה של הבעטלער החרש?

היכן עוד מוזכר בספורי מעשיות מ"גן"?

היכן עוד מוזכר בספורי מעשיות ממדינה של עשירות?

ועם מי הלכו העשירים כאן במעשה זו? ועם מי הלכו העשירים במעשה אחרת?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

באיזה יום סיפר רבינו את המעשה של הבעטלער העור?

ב"שבת קודש כ"ה אדר תק"ע (ימי מוהרנ"ת א"ת מ"ב)

דעם רבינ'ס
מעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com